

[Socialministeren]

vi har 100 pct.s dækning, at det overhovedet er værd at diskutere, og så er det stadig væk en meget dyr løsning.

Min tid er desværre udløbet. Jeg skal prøve at vende tilbage til dem, jeg mangler, efter anden runde.

Jytte Andersen (S):

Der har ikke fra min side i dag lydt kritik af afgrænsningen i de beskrivelser, redegørelsen omfatter, men der har alene lydt kritik af, at der ikke peges på nogen løsninger.

Så vil jeg godt rette en misforståelse. Det, jeg sagde om en syltekrukke, gjaldt ikke Jørgen Graversen-udvalget. Det vil kun tiden vise om det bliver. Det håber vi ikke. Men det var Udvalget for Børns Dagligdag, der har vist sig at være en syltekrukke, fordi der faktisk ikke er politisk omsætning af nogen af de anbefalinger, som udvalget kom med.

Så vil jeg også knytte en bemærkning til ministeren om taksterne og det omtalte notat. Jeg takker for afklaringen og oplysningerne og vil kun sige, at mig bekendt er det ikke KL, der er lovgivere. Vi har i Socialdemokratiet et forslag, som sikrer, at der ikke sker nogen sammenstødsproblemer. Det er vi ikke enige med nogle af vores socialdemokratiske borgmestre om, men det er altså her i Folketinget, vi træffer beslutning om, hvordan lovgivningen skal være, og ikke i KL. Jeg forstod ministeren sådan – det er muligt, det er en overfortolkning, det kan jeg så blive rettet i – at ministeren vil gøre meget for, at der ikke lægges op til et forslag, som giver yderligere sammenstødsproblemer. Det håber jeg er rigtigt forstået, selv om det måske nok er en lille overfortolkning. Det vil jeg godt medgive.

Jeg signalerede i min første runde, at jeg gerne ville konkretisere lidt nærmere, hvordan vi vil være med til at løse ventelisteproblemet. Jeg ville gerne opfordre ministeren til at indbyde til nogle forhandlinger på dette område, for jeg tror, vi kan nå et stykke vej sammen.

Vores udgangspunkt er, at vi tror, at daginstitutionerne kan blive nogle utrolig væsentlige service- og kulturcentre i lokalmiljøet, når de hviler på en engageret forældrekræds, og når de hviler på et fagligt velfunderet personale. Der er to holdpunkter i de forslag, jeg godt vil komme ind på. Vi tror for det første, at vi kan få bedre ressourcudnyttelse, hvis vi stræber efter

aldersintegrerede institutioner. Vi tror også, at der er pladser at hente i form af udflytterbørnehaver, skovbørnehaver eller kombinationer af en, hvad skal man sige, almindelig børnehave og brug af lokaler i nærmiljøet. Det kan være feriekoloni, det kan være spejderhytter, det kan være dagplejer, det kan være tomme butikker, og det kan være meget andet, der kan bruges til aflastningslokaler.

Vi har tidligere meget bastant afvist nogen form for modulløsninger. Nogen kalder det også taxameterordninger. Men vi vil i hvert fald gerne være med til at diskutere modulløsninger, hvis det drejer sig om faste børnegrupper, men i kortere tid, så man både har institutioner, hvor der er korttidsmoduler, og hvor der måske er længere åbningstid. Så må vi igennem en meget stram, præcis visitationsordning kanalisere børn, der har mindre behov end andre børn, derhen. Vi tror, at vi kan få noget ud af det, ligesom måske legestuebegrebet i tilknytning til dagplejer kan give noget luft.

Vi tror også, der er en mulighed i at sige, at voksne i nærmiljøet frivilligt kan inddrages i daginstitutionernes hverdag, ikke som erstatning for medarbejdere, men som ekstra resourcepersoner. Det kan være unge, det kan være ældre, det kan være arbejdsløse, det kan være nogle, der har et eller andet overskud, en eller anden, der drages ind som supplement.

Endelig tror vi med hensyn til åbningstiderne på, at vi er nødt til at diskutere ventelister ud fra, at det godt kan være, at regeringen ændrer lukkeloven. Her må vi også tage højde for den problemstilling, at daginstitutionerne har brug for nogle åbningstider om aftenen og måske så kan holdes lukket om formiddagen. En større grad af fleksibilitet på hele området og brug af de ressourcer, der måtte være i nærmiljøet, vil vi meget gerne diskutere med ministeren.

Men som sagt tidligere tror jeg ikke på, at det kan gøres helt gratis, men lad os se, om vi ikke kan komme et stykke vej.

Lizzie Lichtenberg (KF):

I min indledning fremførte jeg, at jeg fandt, det var nyttigt, at vi fik denne redegørelsesdebat. Nogle har kaldt eftermiddagen lang, men jeg synes ikke, at den har været for lang, fordi det er et fundamentalt spørgsmål, vi har til debat.